

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Canonizatione culti Sancti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Fulgos. lib. 2. cap. 5. veritatem dicere audent, abhorrentis. *Franciscus Paula Eremita, vir natione Calaber, à decimo tertio anno usque ad sexagesimum Eremiticam egit vitam, obsonio nullo cibos suos molliente. Missis igitur à Ludouico undecimo Gallorum rege, ad Ferdinandum seniore[m] Neapolitanum regem oratoribus, qui precibus multis hoc peterent: vix tandem Sixto IV. Papa ita iubente, adduci Franciscus potuit, ut in Galliam ad Ludonicum se conferret: à quo per omne regnum, quò iter habuit, præmissis sacris, ceu si Cardinalis cum legationis honore illuc tenderet, exceptus fuit: quamquam litterarum expertus esset, ab eo Regè eiusq[ue] filio Carolo VIII. consilijs de magnis rebus adhibebatur, sententijsq[ue] eius præferrebat: Alexandroq[ue] VI. Pontifice hoc præbente, Princeps quintæ regule factus fuit, qua postea ab eo nomen accepit.*

Ioseph. lib. 10. cap. 9. Antiq. Hieremias Propheta in tanta fuit existimatione etiam apud hostes Babylonios, ut ex regis Nabuchodonosoris iussu Nabuzardan magister equitum cum magnis præmijs Babylonem pellicere voluerit, quem alioquin tamquam captiuum abducere poterat. At cum apud reliquias Iudæorum manere vellet, liberum hoc ei permisit, eiq[ue] Baruch scribam discipulum adiunxit, & amplis muneribus ornauit. Eldras inter homines Hebræici sanguinis in Assyria agentes prudentissimus, qui Mosâicas leges vel hominum incuriâ, vel iniuria temporum propemodum deperditas, quia omnia memoria teneret, litterarum monumentis restituit, ob celebrem sapientiæ & sanctitatis famam, regi Xerxi non ignotus, facilè ab eo impetravit, ut ex Babylone populares suos secum migrare volentes in Palæstinam deduceret.

X. Longè autem maior honoris gradus debetur ijs, qui post mortem in numerum Sanctorum sunt relati, neque amplius excidere possunt. Non quòd eos ut Deos adoremus, sed ut tamquam amicos Dei debito cultu, quem duliam vocamus, veneremur. Apud Plinium, ut mortales bene meriti inter deos referantur, mos est adeò vetus, ut panè nihil sit eo antiquius. *Hic est vetustissimus referendi bene merentibus gratiam mos, inquit, ut tales numinibus ascribantur. Ad hunc errorem corrigendum, atque in ritum meliorem mutandù, ab Ecclesia instituta est canonizatio Sanctorum. Hinc Pontifices Romani, ad memoriam martyrum, annua festa & sacra instituerunt, quod aliud non fuit, nisi testari, eos fuisse sanctos.*

Plin. lib. 2. cap. 7.

Sab. lib. 3. Enc. 3.

sanctos. Verum postremò, ut ne unusquisq; arbitrari suo hunc vel illum pro dino haberet, coleretq; Alexander III. statuit, ut nulli mortalium talis in terris honor haberetur publicè, nisi illi, qui priùs ex edito Apostolico in diuorum esset catalogum ascriptus. Hoc decretum inter decretales epistolas, in titulo de reliquis Sanctorum scriptum leges.

Ad hunc modum, inquisitione diligenter facta in vitam & miracula, relati sunt in numerum Sanctorum Dominicus An. 53. Imperij Alphonsi: Franciscus à Gregorio IX. vti & Elisabetha regis Hungariæ filia: Clara ab Alexandro IV. Stephanus & Ladislaus Vngariæ reges, Stanislaus Cracouienfis Episcopus, & alij ab alijs. A Ioanne XXIII. Thomas Herfordensis Episcopus, & Thomas de Aquino: Bonaventura à Sixto IV. Bernardinus Senensis à Nicolao V. Vincentius à Callisto III. vti & Edmundus Anglicus: Nicolaus Tolentinas ab Eugenio IV. Benno ab Hadriano VI. & ne numerus fiat sine numero, Ignatius Loyola, & Franciscus Xaverius, cum Philippo Nerio, Isidoro, & Theresia, à Gregorio XV. Quæ consecratio Pontificis totius Ecclesiæ approbatione facta, tantò pluris facienda est, quia neque Pontifex tamquam caput Ecclesiæ, publica autoritate aliquid decernens, neque tota Ecclesia aliquid credens, aut credendum proponens, errare potest.

Hanc consecrationem alij deinde, atque alij sequuntur honores, imagines, aræ, oratoria, sacella, templa, festi & solennes dies, ieiunia, vigilæ, & omnifariâ factæ ceremoniæ, quas Christo regi, & sacratissimæ eius militiæ decernit humana pietas; quæ tantò sunt ceteris honoribus, qui in terris decernuntur, maiores sanctioresq;e, quantò sanctior illorum fuit vita, quàm reliquorum hominum, qui omni ævo floruerunt. Templa Sanctis erecta, testantur Romæ Basilica D. Petro in Vaticano & Ostiensi via, & altera D. Paulo, vtraque immani amplitudine & apparatu visendo consecrata; itemq; tertia Lateranensis Ioanni Baptistæ; & quarta Pantheon antea dicta, postea Dæi Matri Mariæ, alixq; alijs Diuis, & Romæ, & vbiq; gentium & terrarum dedicata. Neq; sanè festa Sanctorum aliò respiciunt, quàm vt ijs diebus præcipua quadam veneratione colantur, enimuerò, vt tamquam patroni & aduocati nostri inuocentur. Quod à nobis faciendum esse, antiqui PP. Nectarius, Ephræm, Nazianzenus, Nyssenus, Ambrosius, Chryso-

Ritius lib. 3
Platina. Bon.
fin. l. 1. Dec. 21

XI.
Sabelli lib.
10. cap. 14